

گزیده مصوبات جدید: قانون حمایت از نشانه های جغرافیایی

حقوق :: نشریه قضاوت :: فروردین و اردیبهشت ۱۳۸۵ - شماره ۳۷

صفحات : از ۱۱ تا ۱۲

آدرس ثابت : <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/334328>

تاریخ دالود : ۱۴۰۳/۱۱/۲۸

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه **قوانین و مقررات** استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

مقالات مرتبط

- نشانه های جغرافیایی
- نامهای غلط در تاریخ و جغرافی
- بررسی استحکامات دفاعی دوره ی پارت بر اساس بقایای بر جای مانده
- جای نام شناسی سرحدات ایران از منظر شاهنامه فردوسی
- مسایل اساسی اندیشه سیاسی در نامه تنسر
- یک نامه از عهد ساسانیان: نامه تنسر
- شهرهای ساسانی
- جغرافیای فرهنگی
- نشانه های جغرافیایی (بخش اول)
- گرمابه باستانی ایران
- مکان یابی پادگان های نظامی طبرستان در صدر اسلام - بر اساس منابع مکتوب -
- فدائی تلاوکی مازندرانی

عناوین مشابه

- گزیده مصوبات جدید: آیین نامه موضوع ماده ۱۶ قانون حمایت از نشانه های جغرافیایی
- گزیده مصوبات جدید: قانون حمایت از حقوق مصرف کنندگان - اعاده صلاحیت سازمان تعزیرات حکومتی
- با تایید شورای نگهبان و از سوی رئیس جمهوری قانون حمایت از نشانه های جغرافیایی ابلاغ شد
- گزیده مصوبات جدید: قانون رسیدگی به تخلفات و جرایم در آزمون های سراسری
- تحولات بین المللی در حوزه حمایت حقوقی از نشانه های جغرافیایی با تأکید بر فرش های ایرانی
- سمینار سیاست گذاری های جدید در اصلاح قانون کار ایران: لایحه جدید قانون کار حمایت از کارگر یا کارفرما؟
- گزیده مصوبات جدید: پرهیز از اعطای نیابت های مبهم، مجمل، کلی و ناقص
- گزیده مصوبات جدید: نکاتی از قانون بودجه سال ۱۳۸۴ کل کشور
- چالش های حمایت از نشانه های جغرافیایی در نظام حقوقی ایران؛ فرصت ها و پیشنهادها
- حمایت از نشانه های جغرافیایی در موافقت نامه تریپس و حقوق ایران

■ قانون حمایت از نشانه های جغرافیایی

■ فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - اصلاحات به کاربرده شده در این قانون دارای معانی زیر میباشند:

الف - نشانه جغرافیایی نشانه ای است که مبدأ کالایی را به قلمرو، منطقه یا ناحیه ای از کشور متسبب میسازد، مشروط بر این که کیفیت و مرغوبیت، شهرت یا سایر خصوصیات کالا اساساً قابل انتساب به مبدأ جغرافیایی آن باشد.

ب - کالا، یعنی هرگونه محصول طبیعی و کشاورزی و یا فرآورده های آن یا صنایع دستی و یا تولیدات صنعتی.

ج - کنوانسیون پاریس، یعنی مصوبه مورخ ۱۲۶۱ هجری شمسی (۱۸۸۳ میلادی) اتحادیه عمومی بین المللی معروف به پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی و تغییرات بعدی آن که به تصویب جمهوری اسلامی ایران رسیده است.

د - تولید کننده یعنی هر شخصی که به تولید و فرآوری محصولات کشاورزی دامی و غذایی یا ساخت و تولید ابزار صنعتی و مصنوعات دستی اشتغال دارد یا از مواد طبیعی به منظور تولید بهره برداری می کند یا در تجارت محصولات مذکور فعالیت می کند.

■ فصل دوم - حمایت از نشانه های جغرافیایی

ماده ۲ - هر شخص یا هر گروه ذی نفع میتواند در خصوص نشانه های جغرافیایی به منظور جلوگیری از اعمال زیر یا مطالبه ضرر و زیان ناشی از آنها در دادگاه اقامه دعوی نماید:

الف - معرفی و انتساب غیر واقعی و گمراه کننده مبدأ جغرافیایی کالا.

ب - هرگونه استفاده از نشانه های جغرافیایی که مطابق ماده (۱۰ مکرر) کنوانسیون پاریس مصداق رقابت نامشروع باشد.

ماده ۳ -

الف - نشانه جغرافیایی اعم از اینکه ثبت شده یا نشده باشد اگر دارای شرایط بند (الف) ماده (۱) باشد، مورد حمایت قرار میگیرد و در دعاوی موضوع این قانون، هرگاه نشانه ای به ثبت رسیده باشد، موجب این اماره قانونی است که نشانه ثبت شده، با تعریف بند (الف) ماده (۱) انطباق دارد.

ب - نشانه جغرافیایی مطابق با تعریف بند (الف) ماده (۱) در مقابل نشانه جغرافیایی که مبدأ کالاهای آن به درستی قید شده است ولی بطور نادرست به عموم اعلام شود که مبدأ آنها محل دیگری است، مورد حمایت قرار خواهد گرفت.

ماده ۴ - نشانه های جغرافیایی همانام اگر واقعی و منطبق با موازین بند (الف) ماده (۱) باشند با رعایت بند (ب) ماده (۳) بطور مساوی مورد حمایت قرار می گیرند.

سازمان ثبت اسناد و املاک برای گمراه نشدن مصرف کنندگان و تضمین رفتار برابر و منصفانه با تولید کنندگان مربوط، شرایطی را تعیین خواهد کرد که بر طبق آنها نشانه های همانام از یکدیگر ممتاز گردند.

ماده ۵ - نشانه های جغرافیایی زیر مورد حمایت نیستند:

الف - نشانه هایی که با تعریف بند (الف) ماده (۱) منطبق نباشند.

ب - نشانه هایی که بر خلاف موازین شرعی، اخلاق حسنه و یا نظم عمومی باشند.

ج - نشانه هایی که در کشور مبدأ خود حمایت نمیشوند یا حمایت از آنها متوقف شده است یا متروک گردیده اند، در چارچوب معاهداتی که کشور ایران به آنها ملحق شده است.

ماده ۶ - هر شخصی که مرتکب اعمال مندرج در ماده (۲) شود علاوه بر جبران خسارت به جزای نقدی از ده میلیون (۱۰۰۰۰۰۰۰) ریال تا پنجاه میلیون (۵۰۰۰۰۰۰۰) ریال یا حبس تعزیری از نود و یک روز تا شش ماه و یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

تبصره - در صورت لزوم، دادگاه میتواند به درخواست مدعی خصوصی دستور موقت مناسب صادر کند.

■ فصل سوم - ثبت نشانه های جغرافیایی

ماده ۷ - اظهارنامه ثبت نشانه جغرافیایی، توسط اشخاص زیر به سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تسلیم میشود:

الف - هر شخص حقیقی یا حقوقی و همچنین گروههایی از این اشخاص که در مکان جغرافیایی مندرج در اظهارنامه به تولید کالای مذکور در آن مشغولند.

ب - هر مرجع صلاحیتدار در امر تولید، توزیع و سیاستگذاری کالای مورد ثبت.

ماده ۸ - موارد زیر باید در اظهارنامه قید شود:

الف - نام، نشانی، تابعیت و سمت قانونی تسلیم کننده.

ب - نشانه جغرافیایی که ثبت آن درخواست شده است.

ج - مکانی که نشانه جغرافیایی به آن مربوط است.

د - کالایی که نشانه جغرافیایی به آن مربوط است.

ه- کیفیت، مرغوبیت، شهرت و سایر خصوصیات کالائی که نشانه جغرافیائی برای آن بکار می‌رود.

تبصره- هزینه‌های ثبت اظهارنامه از متقاضی ثبت دریافت خواهد شد.

ماده ۹- نحوه و مراحل ثبت اظهارنامه به قرار زیر است:

الف- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اظهارنامه را از نظر مطابقت با بند (ب) ماده (۵) و مواد (۷) و (۸) این قانون و آئین‌نامه اجرایی آن بررسی کرده، در صورت دارا بودن شرایط، آن را آگهی می‌کند.

ب- در صورت عدم رعایت شرایط مقرر در بند (الف) ذی‌نفع یا مقام صلاحیتدار می‌تواند بر طبق آئین‌نامه اجرایی این قانون، اعتراض خود را نسبت به تقاضای ثبت نشانه جغرافیائی به سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تسلیم نماید.

ج- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور نسخه‌ای از اعتراضیه را به متقاضی ثبت ابلاغ می‌کند. متقاضی مکلف است ظرف مهلت مقرر به آن پاسخ دهد، عدم ارسال پاسخ از سوی متقاضی در موعد مقرر به منزله انصراف از تقاضای ثبت است.

د- هرگاه متقاضی متقابلاً پاسخی ارسال دارد، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور نسخه‌ای از آن

را در اختیار معترض قرار می‌دهد و پس از بررسی نظرات طرفین، در مورد وارد بودن یا نبودن اعتراض تصمیم می‌گیرد.

ه- هرگاه سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تشخیص دهد که شرایط مندرج در بند (الف) این ماده رعایت شده و به تقاضای ثبت نیز اعتراض نشده یا اعتراض رد گردیده، نشانه جغرافیائی را ثبت کرده و آگهی لازم را در این خصوص منتشر می‌کند و گواهی‌نامه ثبت را به نام متقاضی ثبت صادر خواهد کرد.

ماده ۱۰- تولید کنندگان در صورت تحقق شرایط زیر مجازند از نشانه‌های جغرافیائی ثبت شده استفاده کنند:

الف- کالا دارای کیفیت، مرغوبیت، شهرت و سایر خصوصیات مذکور در گواهی‌نامه ثبت مربوطه باشد.

ب- محل فعالیت تولید کننده منطقه جغرافیائی مذکور در گواهی‌نامه ثبت باشد.

ماده ۱۱- هر ذی‌نفع یا مقام صلاحیتدار می‌تواند موارد زیر را از دادگاه بخواهد:

الف- ابطال ثبت نشانه جغرافیائی که شرایط مقرر در ماده (۵) در مورد آن رعایت نشده است.

ب- اصلاح ثبت نشانه، به این علت که نشانه موجود در گواهی‌نامه ثبت با نشانه مورد نظر مطابقت ندارد و یا اینکه کیفیت، مرغوبیت، شهرت و سایر خصوصیات کالائی که نشانه مبدأ جغرافیائی برای آن استفاده می‌شود، در گواهی‌نامه مربوط ذکر نشده یا ناقص است.

در هر دعوی که بر طبق این ماده اقامه شود، دادخواست ابطال یا اصلاح به (مالک نشانه) یا قائم مقام قانونی او ابلاغ می‌شود و به هزینه خواهان از طریق آگهی در روزنامه رسمی و یکی از روزنامه‌های محلی به اطلاع عموم اشخاص ذی‌نفع می‌رسد.

ماده ۱۲- سازمان ثبت اسناد می‌تواند در صورت وجود اشتباهات شکلی با اطلاع ذی‌نفع پس از بررسی دلائل و مدارک مستند نسبت به تصحیح اشتباه تصمیم‌گیری و اقدام کند.

تبصره- چنانچه رفع اشتباه مستلزم تغییر در ثبت نشان باشد این امر تابع مقررات مواد (۷)، (۸)، (۹) و بند (ب) ماده (۵) این قانون خواهد بود.

ماده ۱۳- رسیدگی به اختلافاتی که به موجب این قانون و آئین‌نامه اجرایی آن باید به دادگاه ارجاع شود در صلاحیت دادگاه عمومی تهران می‌باشد.

ماده ۱۴- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، از ثبت هر علامت تجارتي برای کالایی که به طور غیر واقعی منسوب به مبدأ جغرافیائی شده است یا موجب گمراهی عموم نسبت به مبدأ اصلی کالا می‌گردد خودداری مینماید. هر ذی‌نفع می‌تواند ابطال ثبت اینگونه علامتهای تجارتي را از دادگاه بخواهد.

ماده ۱۵- استثنائات مربوط به استفاده کننده قبلی:

الف- این قانون مانع از استفاده مستمر یا مشابه از نشانه جغرافیائی برای کالا و خدمات متعلق به کشور دیگر توسط اتباع یا اشخاص مقیم ایران که از آن نشانه جغرافیائی به صورت مستمر برای همان کالاها یا خدمات به مدت حداقل ده سال قبل از تصویب این قانون با حسن نیت استفاده کرده‌اند، نخواهد بود.

ب- هرگاه علامت تجارتي در ایران با حسن نیت تقاضا یا ثبت شده باشد و یا حقوق مربوط به علامت تجارتي از طریق استفاده با حسن نیت تحصیل شده باشد چنانچه موارد مذکور قبل از تاریخ اجرای این قانون یا قبل از حمایت از مبدأ جغرافیائی در کشور مبدأ باشد، این قانون به قابلیت ثبت یا اعتبار ثبت علامت تجارتي، یا حق استفاده از علامت تجارتي بر اساس اینکه این علامت تجارتي عین یا مشابه نشانه جغرافیائی است، لطمه‌ای وارد نخواهد کرد.

ج- این قانون در مورد نشانه جغرافیائی متعلق به کشور دیگری برای نوعی کالاها یا خدمات که عین وازه متداول در زبان رایج در ایران به عنوان نامی متداول برای آن کالاها و خدمات باشد قابل اعمال نخواهد بود.

د- درخواست مقرر در فصل دوم این قانون، علیه استفاده یا ثبت علامت تجارتي، باید ظرف مدت پنج سال پس از اینکه استفاده سوء از نشانه مورد حمایت برای عموم در ایران معلوم شد یا پنج سال پس از تاریخ ثبت علامت تجارتي در ایران، تسلیم گردد مشروط بر اینکه علامت تجارتي ثبت شده تا آن تاریخ منتشر شده و تاریخ مذکور زودتر از تاریخی باشد که استفاده سوء برای عموم در ایران معلوم شده است و همچنین مشروط بر اینکه نشانه جغرافیائی با سوء نیت استفاده یا ثبت نشده باشد.

ه- این قانون به هیچ وجه به حقوق اشخاص در خصوص استفاده از نام خود یا نام سلف خود در تجارت لطمه‌ای نخواهد زد به استثناء مواردی که نام مذکور به طریقی استفاده شود که سبب گمراهی عموم شود.

ماده ۱۶- آئین‌نامه اجرایی این قانون شامل موارد و تعرفه هزینه‌های مربوط به اظهارنامه‌های ثبت نشانه‌های مبدأ جغرافیائی ظرف شش ماه از تاریخ تصویب با رعایت مفاد این قانون و کنوانسیونهای مربوطه که دولت ایران به آنها ملحق شده توسط سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تهیه می‌شود و به تصویب رئیس قوه قضائیه می‌رسد. موارد و تعرفه‌های مذکور هر سه سال یکبار قابل تجدید نظر است.

قانون فوق مشتمل بر شانزده ماده و سه تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هفتم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۴/۱/۳۱ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

